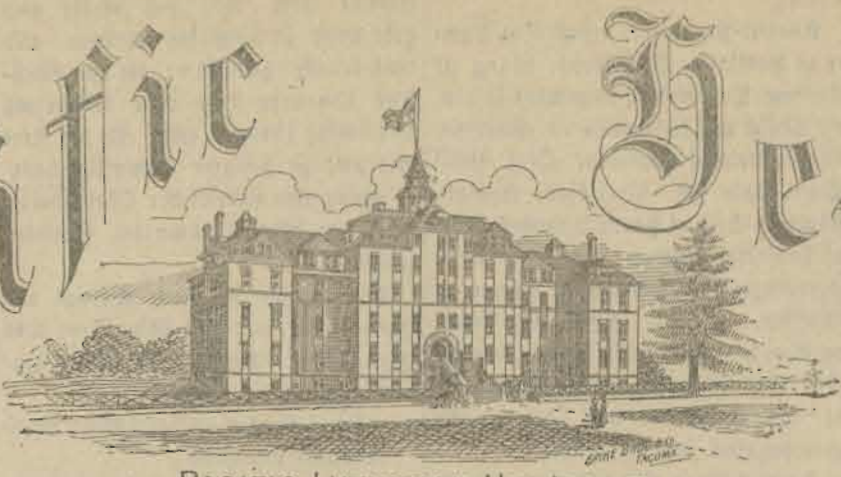

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 14th 1894.

No. 33

Parkland, Wash. 21. Aug. 1895.

5te Aarg.

Den Syngende Pige.

Fra Høllen dernede ved Stranden,
Hvor Frændingen larmer og slaar,
Det lyse saa venligt i Natten,
Trods Gierens fattige Kaar.

Saa gif jeg derned. Og en Stemme
Saa rørende ud til migklang.
Det var en savaarig Pige,
Med Laarer i Viet hun sang.

Og Moderen sad foran Leiet,
Og Kinden var foulmet af Graad;
Thi Manden var død paa Havet,
Hvor skulde hun nu finde Raad?

Men Pigens Sang lod saa hønligt,
Saa mættet af Laarer og Savn;
Snaet klagen, dult og vemodigt,
Snart haadfuldt i Jesu Navn.

Thi saaledes hængede Smerten
Med Haabet i hendes Bryst,
Men Jesus det saa, — og bragte
Det bløende Hjerte Trost.

Hvor freidig blev da ikke Stemmen,
Trods Sorgens knugende Haand!
Hvor tillidsfuldt blev ikke Blikket,
Trods Armodens tørende Paand!

„O Moder, aftør dine Laarer!
Nu har jo min Far det saa godt.
Han lever jo oppe i Himlen,
Hvor hvortæn er Sorg eller Sot.

Og den Herre Jesu deroppe
Bist sørger for mig og dig;
Han mætter de Lusinder mange,
Thi han er uendelig rig.“

Og Moderen tænked til Hjertet
Sin eneste jordiske Stat.
Hun sølte sin Moderglæde
Aldrig saa stor som hin Nat.

Jeg gif min Vel. Og jeg stammed
Den Vøn til min Herre og Gud:
O lær mig at bede som Barnet,
At synge min Smerte ud.

—un. i N. S.

Kongen som Skriftefader.

En Dag, da Kong Georg den Tredie af England var paa Jagt og forfulgte et Hjort, kom han med sine Ledfagere ind i en Skov, hvor de ikke kunde holde sig saa ganske i Nærheden af hverandre. Kongen red i en ikke ubetydelig Afstand fra den nærmeste Jæger, og førend han havde naaet Enden af Skoven, mærkede han, at hans Hest var aldeles udmattet, hvorfor han besluttede at lade den hvile. I denne Hensigt slog han ind paa den første Skovvej, som aabnede sig for ham, og vilde ad denne ride hen til nogle Eggetræer, som han saa, og staafe der, indtil hans Hest vendte sig tilbage.

Kongen havde imidlertid kun redet saa lidt, da han hørte Klage-toner og Jammerstrig. Endnu nogle Skridt, og han hørte det tydeligere: „Al min Moder, min Moder! Gud forbarme sig over min stakkels Moder! Gud velsigne min Moder!“ Den medlidende Konge styrede sieblittelig sin Hest hen mod det led, hvorfra han hørte Røsten komme. Det var fra en liden grøn Plads, hvor han under en Eg Skov grene opdagede et Leie af Straa, tildels dækket af et Slags Telt; en Kurv eller to med nogle Vølter saa paa Marken et lidet stykke fra Teltet. Nær Træets Rod sit han Vie paa en liden mørke-brun Pige, af Alder omkring otte Aar, som saa paa Kæde i Vøn, medens hendes smaa sorte Dine vare fyldte med Laarer. „Hvorfor græder du mit Barn? Hvorom beder du?“ spurgte Kongen. Den lille Stakkel stirrede først forbauset paa ham, reiste sig dernæst og sagde, idet hun pegte hen mod Teltet: „Al, Herre, min Moder dør!“ — „Hvorledes?“ udbrød Kongen og bandt sin Hest ved Træet; „mit Barn, fortæl mig Alt herom“. Barnet førte nu Kongen hen til Teltet. Der saa en middelaldrende Zigeunerbinde (Aterbinde) paa sit Hæfte. Hun vendte sit døende Blik op mod Himmelen, men ytrede ikke et Ord; thi Tungen negtede hende sin tjeneste. Den lille Pige græd høit, knælede ned og tørrede Dødsangstens Sved fra Moderens Ansigt. Kongen, som var dybt rørt, spurgte den Lille om hendes Navn, om hendes Familie og om, hvor længe hendes Moder havde været syg. Retop i dette Sieblik kom en meget ældre Zigeuner-pige aandeløs til Sædet. Hun havde været i Vøn og bragte nogle Lægemidler til den døende Moder med sig. Da hun opdagede den Fremmede, hilste hun høflig paa ham, men stødte sig hen til Moderen, knælede ned ved hendes Side, kysede hendes bløde Læber og drak i Graad. „Hvad kan der gjøres for dig, kjære Barn?“ spurgte Kongen. „Al, Herre,“ svarede hun, „min Moder ønskede en Prest, som kunde trøste hende og bede med hende, førend hun døde. Jeg var aften i-morges allerede for Dagens Frembrud og løb hele Veien ind til Vøn og bad Præsterne følge mig herud, men ingen af dem kunde komme og bede med min kjære, dyrebare Moder.“ — Denne forstod endnu, hvad Datteren sagde, og hendes lidende vidnede om en stærk indre Bevægelse. Lysten gjensvøb af de ulukkelige Døtters Jammeraa; men Kongen trøstede dem og sagde ventligt: „Jeg er en Herrens Tjener, og Gud

har sendt mig, forat jeg skal undervise og trøste Ederes Moder.“ Dermed satte han sig ned paa en af Vølterne, greb den døende Zigeunerindes Haand og talte med hende om Jordærvælsen, som kommer for medelsen, Synden, om Naaden, som er bragt os til Forløsning, og viste hende til Kristus som den fuldkomne Frelser i Liv Død. Den stakkels Kone syntes at drage Trøst og Haab af hans Ord, hendes Blik blev freidigere, hendes Træt og Miner roligere og mildere; hun stuede op — og smilte. Med dette Emil gif hun over i Svigheden. Over hendes hele Ansigt hvilede en stille Freds Udtryk.

I dette Sieblik kom nogle af Kongens Mænd, som med Vagtselse havde søgt efter ham.

Han stod op, lod nogle Guldstykker ned i de bedrøvede Børns Hænder, lovede dem sin Bistand og Beskyttelse og bad dem fremfor Alt at stole paa Herren. Derpaa tørrede han Laarerne af sine Dine og besteg sin Hest. Hans Ledfagere vare stærkt grebne ved dette Syn og stode i taus Forbaufelse. En af Lorderne vilde have sagt Noget, der rimeligvis var af samme Art som det, Herrens Disciple ikke vovede at ytre ved Jakobsbrønden. Men Kongen pegte paa Piget og de grædende Børn og sagde i dyb Bevægelse: „Hvo, min Herre, mener du, var dennes Næste?“

„Lader os ikke elske med Ord, ei heller med Tunge, men i Gjærning og Sandhed.“ (1 Joh. 3, 18.)

Mærkeligt Brev fra en berømt Historiker.

I Aaret 1782 skrev Johannes von Müller midt under sine store historiske Studier fra Kassel til sin Ven Karl Bonnet, fra hvem hidtil forskellige Anstuelser om Troen havde stift ham: „Kjære dyrebare Ven! De holder af mig; men vilde De ikke holde end mere af mig, naar jeg ligtede Dem mere, naar De erfrer, at Intet mere skal stille os ad? Siden jeg kom til Kassel, har jeg læst de gamle Forfattere i den Tidfølge, i hvilken de have levet, uden at forbigaa en eneste; og saasnart jeg traf paa noget Mærkværdigt, gjorde jeg Uddrag deraf. Jeg ved ikke, hvorfor jeg for to Maanedere siden faldt paa at læse nogle Brev i det nye Testamente, førend mine Studier vare stredne frem til det Tidspunkt,

paa hvilket det var skrevet. Hvorledes skal jeg udtrykke for Dem, hvad jeg fandt der! det var mange Aar siden jeg havde læst i det, og førend jeg nu tog det i Haanden, var jeg indtaget imod det. Det Lys, som omsinnede Paulus paa Veien til Damascus og gjorde ham blind, kunde ikke være mere underfuldt og overraskende for ham end den pludselige Opdagelse var for mig, som jeg gjorde i Opfyldelsen af alle Forhaabninger, Philosophiens høieste Fuldkommenhed, Forklaringen af alle Revolutioner, Nøglen til alle tilsyneladende Modsigelser i den syssle og moraliske Verden, Livet og Udødeligheden. Jeg saa det Underfuldeste fuldført ved de ringeste Midler. Jeg erkjendte, at alle Omvæltninger i Asien og Europa havde Hensyn til det elendige Joll, hos hvem Forjættelserne vare nedlagte, ligesom man betroer vigtige Papirer til En, der hverken kan læse dem eller forsafte dem. Jeg saa Religionen at træde frem for Dagen i det Sieblik, som var gunstigt for den, og paa den Maade, som var mest stiftet til dens Antagelse. . . . Hele Verden synes kun indrettet for at beaunstige Frelserens Religion, og hvis denne Religion ikke er den eneste Guds Religion, saa forstaaer jeg Intet mere. Jeg har ikke læst nogen Bog derom, men hidtil mangede der mig ved mine tidligere Studier altid Noget, og først siden jeg lærte vor Herre at kjende, er Alt blevet klart for mine Dine; med ham gives der Intet, som jeg ikke skulde formaa at løse.“ (Brev 15, 315 ff.)

(Se Luthardis apot. Foredrag S. 264.)

Overbærenhed

med vor Næste er en Dyd, som vi trænge til stadig at øve os i. Derfor vi forbitres over enhver Feil, som vor Næste begaar, og ikke ville høre over med nogen Skæbneligheds Syn hos ham, og han igjen vilde gjøre ligedan imod os, hvor uhyggeligt og elendigt ville vi da ikke gjøre Livet for os. En Deel Mennesker have Forstørrelsesglas, ved hvis Hjælp de kunne opdage Millioner af Dyr i en Draabe Vand; Andre bruge saadanne aandelige Forstørrelsesglas, hvorved de opdage utallige Pletter paa Charakter og Opførelse endog hos de Bedste af deres Medmennesker. De ere altid mistroiske og mistænksomme og indbilde sig, at Andre ville tænke, tale eller gjøre Ondt imod dem, om det end aldrig er Tilfældet. Dette bør ikke saa være. Det stemmer ikke overens med den Kjærlighed, som ikke tænker Ondt.

Paa Sangertog.

Sidste Søndag Morgen var det livligt paa Commercial Dock her i Tacoma. Ved Bryggen saa Dampskibet „Bay City“ sejlhævet med Flag og Grønt. Nedover Pacific Avenue kom det ene Bognæs efter det andet med Medlemmer af Parkland Musikkorps, Parkland Oratorio Club og andre, som ønskede at deltage i den første, største og vistnok mest hyggelige og vellykkede Konserthourne, som nogensinde har været foretaget her ved Puget Sound. Tacoma Sangerne var præcis paa Stedet, da Musikken spillede op og Kapteinen kommanderede: „Sæt Mastinen i gang!“

Og saa gik det i et Tidsrum af 3 Dage fra *the City of Destiny*.

Sangerfærdens Ophavsmand og Leder Professor Carlo A. Sperati var allestændigværende; det tog sig nedover ham med Spørgsmaal; han var Bært, Instruktør, Damernes feterede Jern og alles Skydebul paa en og samme Tid. Det er i Sandhed ingen let Opgave at være Arrangør for en saadan Tilfæstelse, og det tar en Sperati for at kunne være det til alles Tilfredshed. Han viste sig som Mand for sin Hat; alt gik saa prompt og galant som et Urværk.

Mens Deltagerne i Turen hilste paa hverandre og uddelte Smil og Haandtryk og hjertelige Ord, var det i den tidlige Søndagsmorgen med 12 Mils Fart i Timen aflagt til Seattle. Da Dampskibet passerede Alki Point ved West Seattle, spillede Musikkorpslet nogle Numre; det var til Væde for Juletræet Frieth og en hel Del andre skandinaviske Familier fra Seattle, som ligger paa Landet derude paa Bynten. Vi saa forresten ikke stort til dem; thi de sidste Dages voldsomme Skovbrande havde indhyldet hele Sundet i en næsten uigjennemskuelig Røg. Det var det eneste ubehagelige paa hele Turen.

I Seattle havde mange Landsmænd samlet sig paa Bryggen. En Del af dem kom ombord for at følge med paa Færden. Fra Seattle var det aflagt til Everett, hvor ogsaa kjendte Ansigtter var at se paa Bryggen. I Edmonds kom den bekendte danske Musikhandler og Pianostemmer Louis Schieman ombord og medbragte et stort Symfoni-Organ. Mr. Schieman bor i Seattle, men havde nu ved en særlig høitidelig Anledning spillet i Kirken i Edmonds.

Der var saaledes ikke Mangel paa Musik og Sang ombord.

Nede i Spisefalonen gik det livligt til. Man formelig stod i Rækker for at komme frem til Bordet. For 25 Cents havde vor elskværdige Landsmand Mr. Joe Ribball, der er Medlem af Dampskibsfællesskabets Bestyrelse, sørget for, at der serveredes en upaaklægt Middag. En hel Del Familier medbragte forresten Riste, hvorfor der kunde sees et smukt Udvalg af Pie, Syltetøj, Bæsse, Melkøst, Primost og alle andre Slags Øde og Rager rundt omkring.

Stemningen var rigtig gemytlig og hyggelig. Det var, som om det var en eneste stor Familie.

Det blev mærkt, før vi kom ind til Stanwood. Paa Bryggen var forsamlet en stor Skare Mennesker, som allerede havde ventet længe paa Dampskibets Ankomst. I en Fart kom Sangerne iland og ind i den store Sal, som hurtigt fyldtes af 500 Tilhørere. Det blev sagt, at en saa stor Forsam-

ling aldrig før havde været der paa Stedet.

Koncert-Programet bestod af et Nummer af Parkland Musikkorps, Sang af Tacoma, Parkland og Stanwood Oratorio Clubs paa tilfammen 70 Sangere, Violin-Solo af Professor Oluf Bull, Piano-Solo af Professor Sperati, Klarinet-Solo af Henry Anderson, Tale af Professor Shehan; saa atter de 3 Foreninger i en Sang og et Nummer af Musikken. Alt gik, som det var smukt, og Stanwoods Besøknings var begejstret. Det havde den ogsaa Grund til at være; thi det var sandelig ikke Overdagskost, som blev budt.

Stedets Løge, Dr. Jensen, udbød alle de aktive Deltagere i Konserthen til at spise Aftensmad hos ham. Men da flokken var over 10, maatte vi for Ebbens Skyld øieblikkelig ombord, og det var ikke mere end netop, at Dampskibet klarede sig tidnok ud til dyb Vand. Men den bra e Doktor vidste Raad for Uraad; han lod sende om bord hele Forsyningen af stegte Kyllinger, Okseunge, Skinke og alt, hvad som godt var. At det smagte, det viste sig snart. Pastor Foss var Bæver og udsøgte sit Hverd udmærket. Flere Folk fra Stanwood slog Følge med os paa Turen videre.

Nu kom imidlertid for fleres Bedkommende den mindre behagelige Tid. Der var knapt om Soveplads, hvorfor nogle tilbragte en — lang Nat. Rigstignok var en Masse Fel senge fra Universitetet i Parkland blevet bragt ombord; men alligevel slog det ikke til.

Kl. 8 om Morgenen løb Dampskibet under Musikens Toner ind til New Whatcom. Paa Bryggen modtoges vi af Festskomiteen, bestaaende af v'herre B. B. Benson, J. K. Holmes, Joe Ribball, D. B. Barbo, Joe Jensen, Simon Ribball, J. E. Pierson og D. T. Kraabel, der kaldte os ind i 4 Sportvogne og gav os en Kjøretur rundt Byen og ud til Lake Whatcom. Derude skal være en henrivende Natur; desværre saa vi intet til den; thi Røgen fra Skovbrandene var saa tyk, at den endog skjulte Solen. Musikkorpslet havde faaet Plads paa den første Sportvogn, og næsten hele den lange Kjøretur blev tilbagelagt under klingende Spil.

Det forundrede mange af os, at New Whatcom og Fairhaven virkelig havde saa mange og saa kostbare Sten- og Murbygninger; det gav et godt Indtryk. Begge disse Byer gaar uden Tvil atter en lys Fremtid imøde.

Derboende Standmænd havde subskriberet \$75—100 for at gjøre os Opholdet saa behageligt som muligt. Vi blev indbudt til Middag i Lighthouse Hall, hvor Velkomstaler holdtes af Borgermester Black af New Whatcom og Borgermester Lindsey af Fairhaven. Præsident Cole af Board of Trade havde ogsaa nogle galante Ord at sige om de skandinaviske Nationer. Talerne blev introducerede for Forsamlingen af Advokat Barbo. Vi var 146 Gæster tilhørs, og af disse var de 115 aktive Deltagere i Konserthen. Festsiddagen var en ligesaa smuk som rig Tilfæstelse og geraader vore der paa Stedet boende Landsmænd til stor Væde.

Kl. 4 om Eftermiddagen holdtes Generalprøve. Koret havde nu faaet en ny Tilfæstelse af New Whatcoms Oratorio Club og kaldte nu 85 Sangere. Naar Professor Sperati siger: „Det gaar bra,“ saa kan man være

sikker paa, at der ikke er begaaet den mindste Feil. Det var derfor med godt Mod vi imødesaa Aftenen med dens kritiske Publikun; thi paa Musiklens Omraade staar N. W. Whatcoms Besøknings særdeles høit. De har flere fortræffelige Sangere blandt sig; hvor af særlig maa nævnes Mr. Olaf Udnes, der er en aldeles udmærket Bariton-sanger.

Allerede før Kl. 8 om Aftenen var Hallen fyldt med 600 Mennesker; herer Plads var optaget. Følgende rigt holdige Program blev givet:

1. *Band Contest* af Southwell: Pacific University Band.

2. *With Sheathed Swords* af Costa: Grand Chorus.

3. *Storm King* af Warren Brebe: Orchestra.

4. *Russian Airs* af Wienicki: Prof. Oluf Bull.

5. (a) „*Rock-a Bye*“ af Weidlinger; (b) „*I saw them Do it*“ af Froelich: Mrs. E. T. Trimble, Miss Cora Lee, Miss M. S. Benson og Mrs. Geo. E. Brand.

6. „*Good Night, beloved*“ af Kjerulf: Baritons Solo af Olaf Udnes; Mrs. J. S. Stangroom, Miss Cora Lee, Sopranos; Miss M. S. Benson, Mrs. Geo. E. Brand, Altos; H. A. Estabrook, W. C. Coddington, Tenors; J. T. Sutherland, J. H. Holmes, Basses.

7. *Serenade Polonaise* af Misjud: Henry Anderson.

8. „*The Image of the Rose*“ af Krentzer: Soprano Obligato af Mrs. E. T. Trimble; James Weikle, W. C. Coddington, J. Sutherland og D af Udnes.

9. *Spanish Dance, No. 8*, af Sarasate: Prof. Oluf Bull.

10. *Serenade* af Hatton: Mrs. J. S. Stangroom, Miss Cora Lee, Sopranos; Miss M. S. Benson, Mrs. Geo. E. Brand, Altos; H. A. Estabrook, W. C. Coddington, Tenors; J. T. Sutherland, J. H. Holmes, Basses.

11. *Overture Diamond* af McQuaide: Orchestra.

11. „*The Heavens are Telling*“ af Haydn's Creation: Grand Chorus, Mrs. H. M. Hug, Accompanist.

Publikum var begejstret i højeste Potens; fra mange Kanter hørtes Udtalelser om, at lig en Koncert aldrig tidligere var givet i New Whatcom.

Tirsdag Morgen var det atter hjemoter. Paa Hjemturen fik vi Anledning at se det naturstjerne, men af Søfolk saa frygtede Deception Pass, hvor Strømmen siges at være striere end noget andet Sted paa Sundet. Tiden gik hurtigt; Passagererne underholdtes med Musik af Parkland Musikkorps og Professorerne Sperati og Bull; nogle af herterne gav ogsaa nu og da endel norske Sange tilbede. Kl. 9.30 om Aftenen ankom vi atter tilbage til Tacoma efter en i alle Dele storartet Tur, der i alle Henseender var løbet heldig af. Tac. Tid.

Rirkeligg Ugheder.

Past. N. N. B. i Sioux Falls, S. D., er kaldt til midlertidig Missionærpast i Duluth og Superior. Om han modtager, vides ikke.

Past. Baaler har modtaget kald fra Wild Rice Menigheder og tiltræder i September. Past. Reishus skal midlertidig betjene Baalers gamle kald, indtil de saar fast Præst igjen.

En Reise til Mt. Tacoma. (Mainier.)

Nogle af os her i Parkland havde valt længe om en Tur til Mt. Tacoma, men naar Tiden kom at vi skulde rejse saa kunde ingen af de andre være med af forskjellige Grunde. Jeg maatte derfor staa isøge med et Selskab fra Tacoma under Prof. Oluf Bulls Ledelse.

Det var ingen let Sag at blive færdig for en saadan Reise, og for at saa et Greb om det Besvær vi havde til Udrustning, og til Vejledning for andre som kunde vente at gjøre den samme Reise, skal vi nævne en Del af de mest uundværlige Sager til Udrustning for en lignende Reise.

Et Par Sto med tykke Fodsæler og forte Staalpigurer. En lang stærk Stav eller Stok med en stærk staal Ende. Et Thermometer, en Teleskop, Botanik Papir, Zinket Flaske, Stør for Ansigtet ellers taber alle huden som jeg ogsaa er Bidne til. Farvet eller mørke Brillor, Et langt Toug, Kompass, Fiske Snører, en liden Øg til at hugge Trapper i Jern; Sæbe, Haandklæde, Varme Klæder, uldent Teppe (Blanket), Røge-Husgeraad, og et stort Oplag af Spisesager, og tilsidst dog ikke af minst Betydning en Bibel.

Jeggen maa opfatte det saaledes at jeg havde alle disse Ting paa forhaand eller Pengepung stor nok til at saa kjøbe disse Sager, Nei jeg satte hele Parkland i Brimmelsbevægelse og Tummel ved at laane mig det Ene eller Andet. Og jeg maa sige med Taknemmelighed at jeg kunde have laant flere Bognæs om jeg havde havt Plads for det.

Mandag Aften Kl. 7 den 29 Juli var det aflagt fra Parkland med Heste og Bogn. Følget bestod af jeg Personer, nemlig Prof. Oluf Bull, Ole D. Braget, A. J. Waite, Gus Callson, Charley Jørganson alle fra Tacoma, og Medskriveren fra Parkland. Tre Svensker, to Norske og en Amerikaner. En Tonelkunstner, en Handler som fungerede for det meste som Kok, en Fotografist, en Skrædder, en Kuff og en Lærer. Dog alle med det samme Maal for Die, nemlig at naa Toppen af dette Kjempe Fjeld som er nær 15000 Fod høit.

Kl. 10 halv Ni slog vi Leir ved Kennedys omtrent 4 Mil fra Lake Park for at overnatte. Vi spiste et sundt Maaltid efter at vi havde faaet tændt en stor Ild. Vi havde derpaa nydelig Violin Musik til Kl. 11, af Prof. Bull. Saa lagde vi os under vore Blankets til Hvile med den aabne stjernelyse Himmel som Tag. Neppe havde vi slukket vore Pine før Raabet løb: „Kl. 10 halv fire og Tid at staa op.“—Vi var strax alle paa Benene. En Del pakket sammen medens andre lavet Frokost, som var mere fuldkommen end den tidlige Morgenrøde vilde kræve. Vi havde nemlig Eggs, Bacon, Brød, Kaffe og Røge. Derpaa Musik, og saa var det iveri Kl. 5. Paseret Muck Valley Kl. 6. Gunterdille, Kl. 7. Clear Lake paa venstre Haand og Kl. 8. 27 paa Høire, Kl. 9. Ohop Lake Kl. 9:40. Denne ombyrdende Natur var meget fornøielig.

Kl. 10:30 naaede vi Mashel Elven som ligger ved Foden af Mashel Fjeldene. Vi standsede her til Kl. 12 for at nyde Forskiftninger og at hvile. Vi maatte da gaa tilfods omtrent 5 Mil op Mashel Fjeldene og

naade Elbe ved Niqually Elven
Klokken 3:15.

Her standte vi en halv Time for at
vande Hestene og at hvile. Imedens
jeg sad paa Marken med min lille Lom-
mekniv i Haanden kom en liden Tyll
Gul omtrent 7 Aar gammel i Selkub
med en yngre Søster op til mig. Han
saa med stive Dine og begjærligt Blik
paa min lille Kniv. Da han ikke kunde
holde sig længer udbrød han med stort
Ulvor.

„Vat you take for dat Knive“?

Jeg spurgte hvad han havde at give
og han begyndte meget ivrigt at famle
i sine Lommer, traf saa frem en liden
smudsig Blik Salvedaase og med stor
Urbødighed tilbød mig den som Er-
statning for Kniven. Jeg betragtede
den nøie og spurgte videre om han ikke
havde mere at give i Kjøbet? Han
tænkte sig om og svarede, at han havde
ogsaa hjemme en gammel Hestsko som
han ogsaa vilde skjenke mig for den
dyrebare Kniv. Vi blev saa tilslut
enige om at jeg skulde betse ham Kniv-
ven, paa hans Bøite om at han skulde
fiske os en stor Fisk som vi skulde saa
paa Tilbagereisen. Jeg fik saa noteret
Guttens Navn og Residens.

Klokken 6:30 naade vi Ushford's
Creek og slog Leir. Efter Aftens-
maaltidet havde vi som sædvanlig vaffer
Musik af Prof. Bull.

Klokken 4 næste Morgen var vi atter
paa Benene og fortsatte vor Rejse
Klokken halv sex. Faaet et Par Glint
af Mt. Tacoma igjennem Træerne.

Naade Long Miers Springs Klok-
ken halv 11 Onsdag den 31 Juli. Dette
var saa langt som vi kunde kjøre. Vi
standte her for Middag og alle tog
et Bad i Soda Vand.

Vi maatte nu pakke de mest nødven-
dige Sager paa Hesteryggen for at fort-
sætte Rejsen tilføds op til Paradis
Valley som ligger omtrent 7000 Fod
høit. Her agtede vi at slaa Hoved
Leir eller Camp.

Omtrent Klokken 2 satte vi os i
Bevægelse opover en trang Vei igjen-
nem Sloven, og maatte saaledes
spadsere paa Indianer Kælleform.
Der begyndte romantisk Naturskønhed.

Herom mere næste Uge.

Meyer Brandvig.

Pacific Lutheran University.

Begjæber, om Gud vil, sit andet
Skoleaar, den 19de September 1895.
Første Termin slutter den 19de De-
cember. Undervisning gives i de Fag,
som høre til Literary, Business, Sci-
entific og Normal Kursus. Enhver
kan vælge sine Fag. Baade Gutter og
Piger modtages som Elever, og der
kræves af dem, at de ere villige til at
arbejde med Flid og til at rette sig
efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag
betales \$1.00 om Ugen, saa Undervis-
ning i Musik. Shorthand og Type-
writing betales særskilt. Bærelse Koster
fra 25 cts. til en \$1.00 og Kost
\$2.00 om Ugen.

I Barneetolen gives Undervisning i
Religion og Korst saavel som i de sæd-
vanlige Commonstolefag. Omkostning-
erne i denne Afdeling er: Skolepenge
35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn
under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12
Aar \$1.50 om Ugen.

Ansøgninger om Oplagelse indsen-
des snarest muligt til Rev. B. Farstad,
Parkland, Pierce Co., Wash.

Kamelens som Orkenens Skib.

Hvor Naturen kun med Rarrighed
har givet Menneskene Vel i sine Rig-
dommes Fylde og negtet dem det, som
hder Beboerne i Iyffeliger Egne mange
Slags Nødter, der byder den dem i
Umindelighed til Erstatning for det
Manglende en eller anden Gave, der
kan benyttes snart sagt til alt muligt
og lader derfor netop deres eget Fædre-
land forekommé dem som et Paradis
paa Jorden. Beboerne af de nord-
ligste Egne i Europa, Amerika og Asien
har saaledes til Gjengæld for tusinde
Ting, som de mangler, faaet sit Kends-
dyr, der tilfredsstiller næsten alle deres
Behov. Hvad Kendsdyret er for Polar-
boerne, det er Kamelen for de frie og
uafhængige Araber, som bor i de vidt-
strakte, veilsø Sandørten og paa de
store øde Stepper, hvor der under den
brændende Sol og i den ophevede Luft
ikke forekommer det mindste kjølige
Vindpust, der kan forfriske den ud-
maattede Vandrer, medens Vandstabel
rundt om er som en uhyre Grav uden
Spør af Liv. Kamelen er for Østens
Folk i Umindelighed af uslatterligt
Værd, men for Araberne i Særdelesh-
hed er den af end høiere Bigtighed, idet
de har denne at takke for næsten alt,
hvad de behøver, ogsaa for Næring og
Klæder. Kamelens Melk er Araberens
Hovednæringsmiddel, da den leverer
ham Smør og Ost. Han spiser Kjød-
et, især af de unge Dyr, og det smager
ham fortræffeligt. Af Haaret forfæ-
diger han Klædningsstoffer, som udgjør
en vigtig Handelsartikel selv i Europa.
Af Huden faar man et godt Læder.
Gjødselen tørres i Umindelighed og
benyttes til Brændsel.

Men Kamelens Betydning træder
først frem i sit fulde Lyg, naar den be-
nyttes som Lastdyr, og gennem den
Indflydelse, den som saadan har paa
Civilisationen i det sydvestlige Asien
og nordlige samt mellemste Afrika. I
disse udstrakte Ørtener, hvor intet an-
det Husdyr kunde holde ud, vedlige-
holder Kamelen Forbindelsen mellem
Kulturlandene tvært over Sandocænet,
hvilken Forbindelse slet ikke kunde finde
Sted uden dens Nøisomhed og Evne
til i lang Tid at være uden Vand.
Uden Kamelen vilde Egypten være
uden Samkvem med Abyssinien og
Berberiet med Landene syd for Sahara,
og Arabien vilde være skilt fra den hele
øvrige Verden. Ørtenerne vilde lægge
uoverstigelige Hindringer iblandt for
Samskødselen mellem disse Lande, al
Handel vilde standse og Menneskene
gaa tilbage i Dannelsen og synke hen
i dyrt Barbari.

Men i Kamelens Legemsbygning
er ogsaa alt hensigtsmæssigt indrettet
for Ørtelivet. Den har ikke alene i
det hele lidet Behov for Vand, men kan
ogsaa paa en Gang forsyne sig dermed
for flere Dage; thi den største af de
Afdelinger, hvori Mæven hos Kamelen
som hos alle andre drøvtyggende Dyr
er delt, er forsynet med en Mængde
smaa Celler, der tjener til Opbevarings-
sted for det nyde Vand. Denne Eiend-
ommelighed sætter Kamelen i stand til
at tilbringe tre til fire Dage uden
Vand; ved givne Leilighed drikker den
derimod saameget mere. De bedste
Kameler kan udholde Tørsten 10—12
Dage; men mange bær tidligere. Det
hænder undertiden, at en Karavane

paa 300 Kameler kommer til en Kilde,
der kun har en eneste smal Indgang i
Klippen, saa at kun et Dyr ad Gangen
kan slukke sin Tørst, og da varer det
ofte 3 Dage, inden alle er blevene for-
synede.

Staberer har ogsaa givet Kamelen
et andet Middel til Værn mod Ør-
tenens største Fare, Tørsten. Paa
langt Hold er den istand til at opdage
de smaa Kilder, som her og der trænge
frem mellem Stenene og snart taber
sig i Sandet, medens Menneskene paa
en saadan Afstand ikke har den ringeste
Anelse derom. Kamelen iler uden
Ophold dithen og redder paa den
Maade baade sig selv og sin Herre.
Et Exempel herpaa fra den nyligste
Ørten fortæller af Burckhardt. „En
liden Karavane bestaaende af 5 Kjøb-
mænd og omtrent 30 Slaver fulde
reise fra Berber til Darau. Da man
frøgtede for at støde paa Røvere, som
pleiede at lure op de Reisende paa den
almindelige Vei, havde man slaaet ind
i en mere østlig Retning, og den leiede
Fører bragte Karavananen lykkelig til en
Brønd, hvorfra Væien gik videre mod
Nord; men her tog man fejl af Ret-
ningen og vidste snart ikke længere, hvor
man befandt sig, og efter 5 Dages Om-
flakken i øde Bjerge var Vandforraadet
sluppet op. Haabet om at naa Nilen
holdt imidlertid de Reisende oppe end-
nu en Tid. Men da 2 Dage var gaa-
ede hen under den strækkeligste Tørst,
og man endnu ikke saa noget Spor af
Floden, medens 16 Personer var døde
af Udmattelse, betoges en Del af de
Gjenlevende af Fortvivlelse, og en af
Kjøbmændene fattede den Beslutning at
overlade sig med sine Folk aldeles til
Kamelerne i det Haab, at disse vilde
finde Vand, naar de selv fik vælge sin
Vei. For ikke at falde om af Udmattelse
lod han sig binde fast paa det stærkeste
af sine Dyr og forlod med sine Folk de
Tilbageblivende, som aldrig fik høre
noget mere om ham. De Andre fort-
satte endnu en Dag Rejsen i den Ret-
ning, de havde slaaet ind paa, og havde
den Glæde endelig at faa Væien paa nogle
Bjerge, som var dem velbekjendte, og
hvor de vidste, at der fandtes Vand.
Men de var tilligemed sine Dyr allerede
saa udmattede, at de, skjønt Maalet var
saa nær, ikke var istand til at læbe sig
frem. Kun to af Kamelerne kunde man
saa videre, og paa disse assendte man de
to Reisende, der var mindst udmattede,
for at forsøge, om det ikke skulde lykkes
dem at naa ene Kilde. Den En af
dem faldt ned af sit Dyr og formaaede
kun ved Tegn at give sin Kamerat til-
kjende, at han skulde overlade ham til
sin Skjebne, denne fortsatte altsaa sin
Vei alene. Men ogsaa paa ham virke-
de Tørsten snart saa voldsomt, at det
fortnede for hans Dine, og han tog
feil af Væien, som han ellers godt
kjendte. Efter lang Omflakken maatte
han stige af og sank ned under et Træ,
hvor han ventede Enden paa sine Lid-
ter, medens hans Dyr blev staaende
uden Bevægelse. Dog hurtigt vakte et
nyt Haab de sidste Kræfter tillive i
ham. Kamelen sprang nemlig pludselig
afsted som rasende, og han kjendte
for vel dennes Baner til ikke stroy at
slutte, at der fandtes Vand i Nærheden.
Han læbte sig derfor efter Dyret; men
det løb meget hurtigere end hans Kræf-
ter formaaede at følge, og dødsstrøet
sank han paany om. Saaledes blev
han funden af en forblivende Beduin,
der gav ham Vand og forfriskede ham
saavidt, at han med sit Livs Redder
kunde sætte efter Kamelen, som de efter
en Tid ganske rigtig fandt staaende ved
en Kilde, ved hvis Vand nu de tilovers-
blevne af Karavananen fik Kræfter nok
til at fortsætte sin Rejse.“

(Fortset.)

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Sub-
skribenter paa „Pacific Herald“
og indsender fuld Betaling (\$25.00)
for disse, faar som Belønning et Aars
fri Undervisning ved Skolen.
Ligeledes skal enhver, som samler 25
nye Subskribenter og indsender fuld Be-
taling (\$12.50) for disse, faa som Be-
lønning et halvt Aars Undervis-
ning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun
Tale om fri Undervisning i de almin-
delige Kursus, som ellers koster \$1.00
om Ugen,—ikke i de Fag, for hvilke der
betales særskilt.

Dernæst mærk man sig, at nævnte
Rettighed til fri Undervisning, enten
det er for et halvt eller et helt Aar, ma
fuldt ud benyttes inden Ud-
løbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og
Piger til at gaae baade sig selv og
Andre. Og det er ikke bare de Unge,
som kan benytte sig heraf med Fordel,
men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan
besøge Skolen. Disse kan sælge eller
skjenke de paa denne Maade vandne
Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herald.

Mrs. Caroline Devin, Denver Colo50
Mrs. Martin Linge, Leadville Colo50
Lena Løfseth, Denver Colo.....	.50
Beder Anderson, Leadville Colo.	.50
Mrs. Selma Luntquist, „ ..	.50
Sam Johnson, „ ..	.50
Ole Larsen „ ..	.50
Mrs. Caroline Youngren, „ ..	.50
Lena Olson, Breckinridge Colo.	.50
Hans Johnson, Denver Colo...	.50
Gina Frantsen, „ ..	.25
John Johnson, „ ..	.50
T. N. Trudsen, „ ..	.35
Bertrina Larson, „ ..	.40
Beder Christenson, „ ..	.50
Mrs. S. Matholm, Biña Park, Colo50
T. Gutormson, Eagle Minn.....	.50
L. D. Thorp, Willmar Minn...	1.50
Mrs. Karen Brandvold, Starbuck Minn.....	.50
Christ J. Eng, Starbuck Minn..	.50
S. S. Gaarder, # 133 „ ..	.50
Bergith D. Tharaldson, Langhei Minn.....	.50
Mrs. Ingeborg D. Barsness, Syrus Minn.....	.50
Casper Sufag, Glenwood Minn.	.50
Miss Julia Anderson, Crockett Minn.....	.50
Mathias L. Bergset, Crockett Minn.....	.50
Indsent ved Post. H. G. Toedt, Nebr.	
Mrs. A. N. Cran, Lime Grove Nebr50
Mrs. S. M. Scan, Lime Grove Nebr.....	.50
Mrs. Jas Anderson, Lime Grove Nebr.....	.50
Past. L. G. Opsahl, Waco Texes.	1.00
Fred Thronson, Ceginook Wash.	1.00
Julius Davis, „ ..	.50
Jacob Anderson, Grays River Wash.....	.50
B. Settem, Astoria Ore.....	1.00
Past. E. Ballestad, Thor Jowo.	1.00
Mrs. Andrew Selter, Uchar Sitae	

Wis.....	50
Thom Omsie, Arbar Vitae Wis.	50
Hans Thompson,	50
Minnie Reum, Minneapolis	
Winn.....	1.00
Bidrag til Pacific Lutheran University.	
Prof. W. S. Peterson.....	5.00
E. O. Dopp, W. Amar, Wash.....	3.10
J. A. Linn, Annoto Dr.....	10.00
Printed by W. S. Peterson, Wash. D. C., 1895.	

Rev. T. Parjens Adresse er for nærværende Bind Lake Racine Co. Wis.

For Salg.

En Lot med Store 20 X 40 to Stager højt øverste Stage indrettet for Familiebequemmelighed, Brønd og en liden Barn ca. 400 Fod fra Universitetet, meget billigt hvis Handel kan ske strax. For videre Underretning henvender man sig til Pacific Herolds Udgivere Parkland, Wash.

Prof. A. Mittelfens's Bog, "Nogle af en Prests Erfaringer" kan faaes hos mig.

Meyer Brandvig, Parkland, Wash.

The Popular Shoe Store
Carlson & Alexander.

Støvler og Sko
"Wholesale" og "Retail."

Har netop modtaget ny Forsyning af nye Sorter. Se indom her for Du kjøber hos Andre.

1716 Pacific Ave. ligeoverfor N. B. Depot.

C. Quevli.

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
Søndag 12-1.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutherste Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Stoler og Barmhertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til Undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter ønskes overalt og faar gode Billaar. Man henvende sig til B. Harstad, Parkland, Pierce Co., Wash.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbalg af Jewelry, solid og plated Sølvsager og optiske Instruementer.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Cow Butter Store

Smør, Æg, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv. Priserne ere rimelige. Varerne ere, hvad de udgives for at være.

A. S. Johnson & Co.,
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

Students Supplies
--of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave Tacoma, Wash

Skandinavisk Apothek.

P. Jensen

Fern Hill, Wash.

Norske Familienmediciner

Åbent Dag og Nat.

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland Wash.

Tilfalg.

Et Hus inddelt i fire Værelser med Tilbygninger. Huset er plastreret. Der er fire Lotter, hele Stykket er 100X 135 Fod. Det er 10 Minutters Gang fra Pac. Luth. University og 125 Fod fra Railroad Platform. Afgang til Eiendommen fra tre Sider, og Clover Creek løber lige igjennem den. Denne Eiendom sælges for \$600, \$350 kontant og Resten paa et Aar med 4 pr. Ct. Rente. Rimelig Rabat, hvis det hele betales kontant især om en Kjøber snart indfinder sig. God Title. Man henvende sig til Pacific Herald, Parkland, Pierce Co. Wash.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Billaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoget med Stog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stikket, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især et Udhuse med Lørdhus for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Skandinavian
-American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital	\$100,000
A. S. Johnson,	President.
E. Steinbach,	Vice President
H. S. Svatvold,	Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsatninger. Kjøber og sælger Væxler paa alle ledende Væx i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaferier i Norge, Sverige, Danmark og Finland. General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt ufulgt N. P. R. R. Land i Washington.

Uge Væx Uge Priser.

Hvis Du vil have en Kredning, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Løv, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kjøber andetsteds.

Sort Lager er større end nogensteds før, og vore Priser ere lavere end hos nogen af vore Konkurrenter.

Tilstrækkelig Kapital sætter os istand til at kjøbe billigere end vore Konkurrenter, der smaa bruge Kredit.

Vi nævner her nogle af vore Godtkjøbsartikler:

Satinette Suits for Mænd	= = = =	\$3.00
Outing flannel Overskjorter for Mænd	= = = =	.20
Arbejdsstø for Mænd	= = = =	.96
Fine Dress i lo for Mænd	= = = =	\$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pac. Ave, ligeoverfor N. B. Depot.
Hans Fortelson, Bestyrer.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for Salg, alt i et Stykke. En Del af det er ypperligt Farmingsland og Resten særdeles egnet for Frugtavl og Dairy purposes. Der er baade Høiland, Bottonland og Stovland.

Er derfor særdeles passende for en Koloni. Standinaver ønskes helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent 7 1/2 Mil fra en livilig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger ude i Vildnisstet, men i en Trakt, hvor der har været setlet rundt omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Manden, som eier det, er angstelig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Der er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore norske Følgemænd til at gjøre et godt Investment ved at kjøbe dette Land og faa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.

For nærmere Underretning henvende man sig til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit Skindbind 9x6	—\$2.75
" " " " " " " " " " " "	9x6—\$3.00
Lommebibler " " " " " " " " " "	—med Omslag \$1.60
" " " " " " " " " " " "	uden = \$1.35
Nytestamenter " " " " " " " " " "	\$0.75
Synodens Salmebøger " " " " " " " " " "	\$0.65
Landstads med eller uden Text i stort Udbalg fra	50Ct til \$1.30.
Forfjellige Bøger af Pastor Junde dr. Sk. 75Ct.	
Synodens Bibelhistorie 25Ct. Forklaring 25Ct. Katekismus 15Ct.	
Billed N. B. C. 15C.	

Tacoma Tidende, Tacoma, Wn.

Metropolitan
- Savings - Bank. -

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital	\$100,000
H. H. Caesar.	President.
C. W. Enos.	V. President.
O. P. Selvig.	Cashier
J. D. Vandervilt.	Ass't Cashier.

Directors.

Dawmer C. E. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
G. J. Holmes, Theo. Hosmer, Geo. P.
[Caton, H. H. Caesar, C. W. Enos,
Jas. E. S. Johnson.

6 per et Rente

Renterne udbetales tredeltvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forstudsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til T. G. Sætra, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.